

પરસ્તાને મેહફીલ

પરસ્તાને મેહફીલ

—K. M. Shah—

1926 બંગલ-દીલ આરામ 1926

૨. બેગમશાહી આગલી સેરી-જુરુમ.

બે આના

Copy Right by C. M. Shah

૨૨૮-૩૩

આશિશ કલે વ્યાસ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૫૩૩ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૫૨૨૫૦૧ જે મરહીલ

વિષય ૬૬૬૮:૪ ૩૬૮

Received on 5-5-26

1926 17 5 1926

Handwritten signature

Deputy Collector, Suraj

પરસ્તાને મેહફીન

યાને

ગઝલ-દીલ-આરામ

ગઝલ—

—:□:—

મહોબ્બત ગેયરસેં મેરી, છુટો દો યા રસુલીલાહ,
 મુઝે આપના દીવાના, ખનાદો યા રસુલીલાહ.
 લગે તકયે ગુનાહોં કે, પડા દીન રમી સોતા હું!
 મુઝે ઈસ ખવામે ગફલતસે ખુડા દો યા રસુલીલાહ.
 પડા હું મહેરે દરિયામે, ભવનમે ખાલા હું ચકકર!
 કીનારે લુહસે મુઝકો, જગાદો યા રસુલીલાહ.
 અધેરી દિશમે મુઝકો અકેલા છો જાવેગી!
 વહાં હો ફઝલસે તોરે, બિન્નેલા યા રસુલીલાહ.
 બડી કીસમત હમારી હે કે, ઉમ્મતમે તુમ્હારી હે!
 ભરોસા દીતોં દુન્યામે, તુમ્હારા યા રસુલીલાહ.
 ચેહી હય આરઝુ દીલમે, પદું તુજ નામકી તસખીહ,
 કરું કુછ કામ દુન્યામે, તુમ્હારા યા રસુલીલાહ.

(૨)

ખુદા મુજકા મદીતમે, ને લેજાવે તો બહેતર હય !
કે રૌઝા બંદે મે દેખું, તુમહારા યા રસુલીઘાહ,
હુશેની પીર હે મેરા, કે જીનકા મુઝહે બયતુલ્લાહ,
મુસાશીર હું મેં કાબબેકા દીખાદે યા રસુલીઘાહ.
ગઝલે-મુજતર-તર્જ-કબાલી-

ફિર ચાહે તું-ના આના ઓ આન બાનવાલે,
જુટા હી વખાદા કર લે સન્ધી જુગાન વાલે.
એક બોસા માંગતે પર 'હ ગીલિયાં 'હ ગુસ્સા
ઈસ દરજે ફિદા ? સવદા ઉઘી દુકાન વાલે.
'હ ચુપ ચુપકે બાતે આખે ચુરા ચુરાકર,
હમ બી હય આંખ રખતે હમ બી હય કાન વાલે.
એક હાથ આર કાતિલ, ઈન નીમ ખિસમીલો પર,
તડપા ફરેંગા કબ નક 'હ આંધી જાન વાલે.
ક્યાખે મે તુંજ કેા દુદા આર જુતકે મે જાકર,
કુછ તો પત્તા બતાદે આ લામકાન વાલે.

ગઝલ-

—:□:—

ક્યા પુછતે હો સાદગ મુઝસે કે, ક્યા હૈ દુન્યા.
હીસા હવા કા ધર હૈ, દારૂલ ફેના હૈ દુન્યા.
શર } આંખ, કાન, મુખ, મીચકે નામ નીરંજન લે,
} અંદર કે પટ જગમ ખુલે તો બાહર કે પટલે.
ગરબે બચસ્મે જાહીર, ઈસમેં હંસી-ખુશી હૈ,
લેકાન હૈ ગમકી ખસ્તી, ઈશ્ત કી જા હૈ દુન્યા !
શર } ખોટ કપટ મત સરધરો મંજુલ અપની દુર,
} નહી કુચ્છ કમાઈ લો ને પુંજ હો બરખુર.

(3)

भरि पीरगल में कुछ छिड़त की भु नहिं है,
 गो आदियुल नगर में एक दीलइया है दुन्या.
 गर आगर है कौसीकी कल होगी दूसरे की,
 हर नगि जेहया है और जे वड़ा है दुन्या.

गऊले-जलील-कुवाली—

भीरले परवाना शीर हर एकका दील हो गया,
 याग जस महेरील में अयल, शमय महेरील हो गया.
 हस्त आलु की ननकत पाछिं की जंजर है,
 हो कदम खलना तेरे अंजर का मुसकील हो गया.
 हस्त वालों के लीये, गैहर है जुने आशकों,
 भील गछ तेगे अल, जसका वो कामील हो गया.
 सय रहे कहेंत हंय के, सोहयत में गरी तासीर है,
 मेरे कामील का हर एक अंदाज कातील हो गया.
 याल थी आदे अदारीकी तेरी तलवार में,
 जज्म आतेली शयुइता गुनयये दील हो गया.
 होके इमसत मार डाला हाये विस भेदहीने,
 कल मसीहा उनके आया आगर कातील हो गया.
 धरक करना है तो परवाने से अय दील सीपले,
 जो सरे महेरील नीशारे शमय महेरील हो गया.
 कल्ले गाहमें जुय हस्तो धरककी चोटे खली,
 अंय धिर तडपा धिर जल्लाह भीरमील हो गया.
 दीन जुदाई का नहिं काटे से कटा अय जलील,
 रहे भी सज्जी में कौसी आशुकका दील हो गया.

(૪)

ગઝલે-તાહીર-ગઝલ—

દવાએ દર્દ હો મોઅજજ, તુમારો રશકે ઈસા હો
જો તુમ ચાહો તો ખીમારે મોહબ્બત ક્યું ન અંછા હો.
મળ ખરસાત કા તખ હે કે વોહ સીનેસે લીપટા હો,
ધવર **ખીજલી** ચમકતી હો, ઉધર **ખાફલ** ગરગતા હો.
ઉસે માલુમ તો જખ્ખહો દીલે મામીન કા તરસાના,
દીસીકા યાદમે વોહ જુતે કાશીર ખી તરન્તા હો.
અખી ખીચા ન ચા **ખંજર** કે પહેલુ સે નીકલ આયા,
દીલે મુસ્તાક કો શોકે શહાદત હો તો અયસા હો.
ઉકે આલીન સં જખ કહેકર **તખીઓ** કો જુલા લાઉ,
પુકારા **દરદે દીલ** હયરો તુમહી રન્કે મસીહા હો.
દીલે **ખીરમીલ** તડપ કર રક્સ દીખલાએ મેરે મહેશીલ,
જો તુમસે આંખ લગ્ગનએ તો પુતલી કા તમાશા હો.
હા દેને હંચ વોહ આતાંમે **તાહીર** મેરે મતલબકો,
બલા શીર નકશા દીલ પર કીસ તરહ દરદે **તમન્ના** હો.

નઈ-ગઝલ—તર્જી-કબાલી—

ચાહના હય જસકે દીલ, વોહ **દીલફૂઆ** મીલતા નહીં,
મુદ્દહ કીસમત હય દીલકા મુદ્દઆ મીલતા નહીં.
સારી ફુન્યા અય અઝીઝો ફોગ દી જસકે લીઝે,
અય ખી હમભે વોહ જુલે ના આશના મીલતા નહીં.
ખાત ખી આતી નહી **દમ** ખી નીકલ જતા નહી,
ક્યા ક્યામત હય મસીહાખી મેરા મીલતા નહીં.
ક્યું નહીં પહોંચાએ ઉસ ગુલતક મેરે **પેગામ** કો,
ક્યા પતા ઉસકા તુજે ખાદે સખા મીલતા નહીં.

(૫)

જુસતજુમે જસકે અશરક હો ગમ આંખે ચોકાર,
દેખતે કો બી હમે વોહ, માહેલકા મીલતાં નહો.

ગઝલે-અકબર-કંવાલી—

અહસાહો ગતી કત્તએ વાલાએ મોહ મદ,
હએ શમસો કમરપે કંકે પાએ મોહ મદ.
જનજરબી હીલતી ગરી ખીસ્તરબી રહા ગર્મ,
એક દમમે સરે અગ ગયે આએ મોહ મદ.
આંખામે તમબર દીલે શયદા મેં મોહબ્બત,
લખપર હય કુગાં સગમે હય સોદાએ મોહ મદ.
દામનમે છુપા લે મુઝ દામનમે છુપા લે,
પરદા મેરે એઓકાન ખુલ જનએ મોહ મદ.
હસરત હય કે જામ કબરમે અદબામ ઉતારેં,
અકબરકી ક્યાંપર હો સદા નામે મોહ મદ.

નંદ-ગઝલ-તર્જ-કંવાલી—

મલાલો દીલ મોહબ્બતમે તો અયસા હોહી જતા હય,
જગરકી બે કલીસે દર્દ પયદા હોહી જતા હય.
રકાઓ રસક કયું કરતે હો, ગર ઉનકો મોહબ્બત હય.
જસે દીલ પ્યાર કરતા હય, વાહ અપના હોહી જતા હય.
નીકલ જાતે હય બલદારેકે બલ સખ ઈસ્કમે હી તો,
ને આયા ઈસ શીકંજમે વોહ. શયદા હોહી જતા હય.
હસીનોકો ખુદા જામ હુસ્ન દે દેતા હય મનમાના,
તો અપને ચાહને વાલોંસે, ગમઝા હોહી જતા હય.
અદુને દમ ન મારા સુનતેહી ચેહ હાલ પોશીદા,
કે ઘરપર ઉચ સનમકે રોઝ મેહશર હોહી જતા હય.

(६)

नध-गजल-तर्जे-कंवाली,

सुना हय आप जीकरे आशीकि नाशाफ करते हय,
 गजकल्ला मुजे लुले हुये को याद करते हय.
 छिजे गुलझी भहेही आग कया हय सदन गुलशनमें,
 भुरगाने यमन शोरे **मुआरक** आद करने हय.
 छितर आती हय परीयां साइ छिजे शीशये दीक्षमें,
 नहीं मयलुम कया **गदु** येद आदम जाद करते हय.
 नहीं मयशुको आशीक अपने शुगलसे गाशील,
 वेद सेहने आगको हम हतको आयाद करते हय.
 कतरकर नायकर पर तोउकर पर आंधकर इरदत,
 वाह भुरगाने यमनको कयसे आजाद करने हय.

नध-गजल-तर्जे-कंवाली.—

हस्ती की नहीं रेहती हय गज हश्कमें **जु-ली,**
 हय मुहसे नीकलने लगा छिजे मानो **तु-ली.**
 भेहजुय ली पेहलुमे हय भीन्तर लय जुली,
 भोणुद हय साकी ली सुराही ली सुयु ली.
 हय **हुसन** तेरा सारे **हसीनां** से नीरावा,
 वयसी ही अता की तुजे **अदलावने** जुली.
 वे आगमें सयर को नते हय तो हंस कर,
 हास **प्यारसे** केहते हय के हमराद हो **तु-ली.**
 अदनाम इक्त में ही नहीं यादमे तेरी,
 इस्वाये **गहां** हो गया अय **हश्कमें** **तु-ली.**
 सय पुछो तो हय जन मुजे सयसे **प्यारी,**
 सौ जनसे **लेकान** हय **पीयारा** मुजे **तु-ली.**

(૭)

કામીલ હય અગર શોક શહાદતકા તો એક રોઝ,
મીલ નયગા ખુદ ખંજરે કાતીલસે ગુલું બી.
દામનસે છુટા હય ન છુટેગા કલી ધખ્યા,
રંગ લાયગા એક રોઝ શહીદીકા લહુ-ભી.
તોફીર અઝીઝ અબ્બ એ સરે બઝમ હય તેરી,
વોહ આપકી જા અબ્બ તુંજ હે કેને લગા તું-ભી.

ગાયન.

—: :—

ખુને જીગરકા પીતે હેય બસ ગમમેં તેરે યાર.
સહેરે ચમન મેંશીરતે હય બસ ગમમેં તેરે યાર,
અયસી દવા ચલામ જમના મોહે દીખાઈ-બસ
મેં ચુપકે ચુપકે રોતી હું બસ ગમમેં તેરે યાર.
હું ગમમેં તેરે રોતી મુંહ આંસુએસે ઘોતી,
વોહ કહાં ગયો મેંગે મોતી મેં મોતી બીના નહી સોતી.
દીલ ઉસીકા દાજમે જે દીલદાર યાર હો,
ક્યા હીંદુ ક્યા મુસલમા કદર દાન યાર હો.
મેરી નઝર જા તુમસે લગગઈ મેં પલંગસે નીચે ગીરગઈ.
વોહ ક્યાં ગીયો મેરો ખ્યારો મેં અઝી જેસી જલગઈ,
બસ ગમમેં તેરે યાર-ખુને જીગર કા.—

નઈ-ગઝલ-તર્જ-કંવાલી—

તુમતો કરતે હો દીલ લગી દીલકા, ક્યા મીટાવોગે એ કલી દીલકા,
હમસે પુછો કે હમપે બીતી હય, આપ ક્યા જાનેં એ કલી દીલકા.
જા ઉતારા પરીકા શીશેમેં, વોહ જો આઝે તો બન પડી દીલકા.
એ ખુદીમેં બતા દીયા મેને, બાત ઝાલીમને પુછ લી દીલકા,
કીસકી બાતોમેં આ ગયા એદમ તુને મદી ખરાબ કી દીલકા.

(૮)

સનમખાને ઇશક-ગઝલ.

ઉઠાયા રંગ કુરકતમેં તેરી રશકે કમર બરસોં,
જલાયા હૈ લહુ બરસોં ધુલાયા હૈ જગર બરસોં.
પ્રીકરકે યાર મેં યા રખ ગમેં યુંહી યુગર બરસોં,
રદા દીલ મુદદતોં મુઝતરે ઉક દરદે જગર બરસોં.
તસવ્વર મેં તુમહારે દીલ ઉલઝને કા રહે બાઈસ હૈ,
લીખા કાઈ ન ખત બરસોં ન લેને હો ખખર બરસોં.
શમે કુરકત હૈ યારખ યા કે રહે રોજે કયામત હૈ,
બકા અધેર હૈ હોતી નહીં જસકી સદર બરસોં.
રકીમે રશીયા ને તકરકા ડાલા ખુદા માલુમ,
કે મુદદત તક રહી હમ પર દનાયત કી નજરે બરસોં.

સનમખાને ઇશક-કબ્વાલી.

બાબે રહમત તેરાં બદોપે ખુલા હૈ કે નહી,
તું દિગ્ગમે દીલે મોઅમીનમેં છુપા હૈ કે નહી.
બદે તુઝ-પરે ન કરે નાઝ તો શીર કીસપે કરે,
તુહી અતલાફ કે આખીર તું ખુદા હૈ કે નહી.
કયું ડરે કહરસે ઉમ્માદે કરમ કયુ ન રખે,
તેરી રહમત તેરે યુસ્સે-સે સીવા હૈ કે નહી
કાનસે તેમે ખઝાનેમેં કમી હૈ મવલા,
પ્રીર મેરે દર્દકી કુચ્છ ઉસમેં ફવા દૈ કે નહી.

સનમખાને ઇશક-કબ્વાલી.

મેરે દીલમેં જખકે વોહ તશરીફ ફરમા હો-ગયા,
બે-શકો લા-રેખ શીર અરશે યા અદ્દા હો-ગયા

(૯)

ઈશકે જસ દીનસે મોહમદ મુસતફાકા હો-ગયા,
સચ તો યે હૈ ખાસ મેં બંદા ખુદાકા હો-ગયા,
હીજરમે ઘબરા ન અય દીલ પદલે અય લા તક-નતુ,
શીર મીલાયેગા ખુદા ગર લુલ્હ ઉસકા હો-ગયા,
આતરો દોગખ મુઝે છુ-ગએ કયા ઉસકી મગલ.
ક્યુ કે મેં શયદા હખીયે હીખીચાકા હો-ગયા,
વચ-દયે વસ્લ અય તો પુરાકીજયે બહેરે ખુદા.
આજ કલ કરતેહી એક જમાના હો-ગયા,
બનીદા હમકા નહી જતતસે તેરી કામ કુછ,
ક્યયે દીલદાર અય મસકન હમારા હો-ગયા.
બનકર ખાલી કંઠન વાપસ હુએ મુનકર નકીર,
ઈશકમેં અય જનન તેરે લાગીર મેં અયસા હો-ગયા.
મીલસે અઘના કે અય હયરાં ક્યું હયરાન હૈ,
કયા મોહમદ મુસતફાકા તુંબી શયદા હો-ગયા.

નઈ-ગઝલ. ગઝલે શનમખાને ઈશક—

હુજરોં મર મીટિ ઉસ શોક પર જસદમ શખાખ આયા,
જો આપા તો કયામત બનકે આંખોમેં હીજતખ આયા.
હસીન જખતક ન કોઈ સામને, હો હો ઘરમેં દોગખ હૈ,
શખાલ આયા ઈલાહી યા મેરે દીલકા અજખ આયા.
નીછાવર કર દીએ જખ મંચને અકલો હોશ સખ-ઉનપર
મેરે પહેલુમેં તખ બકર કહીં મસ્તે-શદાખ આયા
પએ તફરીહ જસદમ ખામ પર વોહ એ નકાખ આયા,
અતાઉ કયા કે દીલમેં કીસ તરહકા ઇજતરાખ આયા.

(૧૦)

શબે ખીલવત સી કુચ્છ હસરત ન નીકલી વાએ નાકામી,
કબી ઉનકો હયા આઘ કબી મુજકો હીળખ આચા.

ગઝલે-તાલીએ દીદાર—

ઉસને કહા પંહયાન લે મેં કાતિલે ખુખાર હું !
મયને કહા તુમપર શીદા હોનેકો મે, તૈયાર હું !
ઉસને કહા અય બેહયા ફિર બઝમ મે કયું આ ગયાં !
મયને કહા કાશુ નહી દીલસે મેરે લાચાર હું !
ઉસને કહા તુ રંબે અરની કયું હૈ મુસાકી તરેહ !
મયને કહા જલવહ દેખા મેં તાલીએ દીદાર હું !
ઉસને કહા ગરદનપે તેરી શીરહું શમશીર કો !
મયને કહા દેરી ન કર જીનેસે મેં બેઝાર હું !
ઉસને કહા તુને મુજેહ બદનામો રૂમવા કર દીયા !
મયને કહા તેર લીયે રૂમવા સરે બાઝાર હું !

તાલીએ-દીદાર—ગઝલ.

બે જમાલે ખાલેકે કવનેન કા અર્ધના હો,
ઉસ નબીકે તુરમેં કયું હુસન યકતાર્ધ ન હો.
ખીયા મઝાહો હશર મેં તુમ પામ હો અદલાહ કે,
ઝોર મુજેહ ઝીયારતસે શકે બાઈ ન હો.
હાય કીરમત તું ફેર મેં દરબદર શોરીહ સર,
મેરા સરહો ઝોર તેરે દરકી ખસ શાઈ ન હો.
ઉસકા ધમાંહી નહી જસકો નહી તેરી તલાશ,
વેહ મુસલમાં હી નહી બેં તેરા શયદાઈ ન હો.
સુરતે ધનસાં મેં આકર ખુદ દીખાનાયા જમાલ.
રખ લીયા નામે મોહમ્મદ તાકે રૂમવાઈ ન હો.

(૧૧) ૧૨૫૩૩

ગઝલે-તાલીબે દીદાર—તર્જો—કંવાલી—

જ્યા ઇશકે મોહમદને, સીનેમે ખીના ડાલી,
તસવીરે સીયહ કારી, જુલમનકી મીટા ડાલી.
રહમતકી નઝર તુમને, મુજહ આસીપે જખાડાલી,
ખીગડી હુઠ મહશરમે, હર ખાત ખીના ડાલી.
થી મીસરકી ગલેયોં મે યુમુકકી ફકત ચુહરત,
પર હુસને મોહમદને એક ધુમ મચા ડાલી.
અલ્લાહ દુવા આશીક-જબલ અને કાસીદ,
જો ખાત ન દેખીથી વોહ ખાત દેખા ડાલી.

ગઝલે,—જમાલી—તર્જો—કંવાલી.

સાખીર તુમ્હારા નકશા, આંખોમેં છા રહા હય,
સાખીર તુમ્હારા જલ્વા દીલકો લુભા રહા હય.
કલયરકી બદલાલી, સાખીરકો દી-ખુદાને,
સાખીરકે દરખે બન્દા ધુની રમા રહા હય.
દુન્યાકો મીટ ગયા ગમ, ઉલ્તા કદમ હય હરદમ,
સાખીરકો શૌકે અયાસા, દીલમેં સમા રહા હય.
આઈનએ નઝરમેં જાનો દીલો જીગરમેં,
શાને ખુદા કે સાખીર, જલ્વા દીખા રહા હય.
હય લખપે નામ સાખીર, દીલમેં મુકામ સાખીર.
સાખીરકે દરકો રસ્તા, વાજીદ બતા રહા હય,
ઉશ્શાક કે જુલાકર, ઉલ્કત જતા જતા કર,
મયદામે હુ કી સાખીર, બસ્તી બસા રહા હય.
ખીસ્તરસે અપને ઉલ્કર, ચલ તુ બસુ યે કલયર,
સાખીર તુએ જમાલી—દરપર જુલા રહા હય.

ગઝલે-એહમદ—

અય ખ્યાળ યે આલમ નુરે ખુદા, મુઝે દરકે ઇશારા છોડીયા;
 મેરી કન્તી એગકા અય ખ્યાળ, પીયા ક્યું દેકે સહારા છોડીયા,
 જરા નેનકા દેકે ઇશારા મુઝે, જરા હીજકા હોવે સહારા મુઝે;
 ન જાદા ઇસમે સતાના મુઝે, કયુ દરકા બુલાના છોડીયા.
બુલબુલ હુમે દરકા તેરે શાહાં, જરા લુદ્દે કમરકી કોન્ને નીગાહ;
 કુરકતમે અય મઝે લીન્ને બુલા, કયુ મુઝકા બુલાના છોડીયા.
 અય શાહ **મોઇનુદ્દીન** પીયા ખ્યાળ ઉસમાનકે તુમ નુરે નીગાહ;
 અજમેરકી ચાખટ દીન્ને દીખા, ક્યું ખ્યાલ હમાગ છોડીયા.
 તેરે દરકે સીવામે જાડ કીધર, અય દુસરા હુંકું કોનસા દર;
 એહવાલ કહુ દીસમે જાકર મેને સખત સહારા છોડીયા.
 અય ખાતયે ચીસ્તકે શહવાં, અહમદકા દરપે બુલવા લે;
 મેં ખાગઅ ચીસ્તકે બઝહાર, ક્યું અપના નઝારા છોડીયા.

ગઝલે, કલયર-શાને મીરાં.

ચલો અય દોસ્તો દેખો સખાવત મેરે મીરાંકી,
 હય ક્યસી ખુશનુમા ધર ધર બશારત મેરે મીરાંકી.
 મસીહાસે ન હો અચ્છા મરજ ઉમંકાબી દમ ભરમે,
 કર હેં હાફ સરતાપા **હીફાજત** મેરે મીરાંકી.
 અગર લીખ્યા ન હો કીસમતમે જસકે લોહપર કુચલી,
 ઉનેલી દાદ દેતી હવે સુખઅત મેરે મીરાંકી.
 કફનસે ઉસે ઉઠ ખડા હાફકા લાસા એકદમ ભરમે,
 હુઈ જખ ઉસકી મૈયતપર ઇસારત મેરે મીરાંકી.
 અલી કીયા ખુખ પાયા હેચ વસીલા મેરે મીરાંકા,
 ક્યામતમે બી હવે હમકો **હીમાયત** મેરે મીરાંકી.

(૧૩)

ગલશને રેહમત-તર્જે. કબ્વાલી. “શાને મોહંમદ”

પડાહ કલમા મોહંમદકા, મોહંમદ નામ લે લેકર.
કરો ઇશલામકા કાઇમ, મોહંમદ નામ લે લેકર.
કરો જજતમેં ઘર અપના, મોહંમદ નામ લે લેકર.
મોહંમદકો કરો રાઝી, મોહંમદ નામ લે લેકર,
તુંહેં અય મોમીનો લાઝીમ-હય હો હઝરતકી ઉમ્મતમેં.
બનએ! દીનકા ડંકા, મોહંમદ નામ લે લેકર.
ઉમર ફારુકને કયસા, મીટાયા કુક્ર ઝલમતકો.
જગાયા દીન—એહમદ કા. મોહંમદ લે નામ લે લેકર.
ધર્સી ઉમ્મતકી ખાતીરસે, ગઝે થે ગારે તીરહામેં.
સહાંબાને બહોત દુંડા, મોહંમદ નામ લે લેકર.
ચેહી હે આરઝુ મેરી, કે બન હઝરત કે રવજ પર.
કરે વાં શુક્રા સીબદા મોહંમદ નામ લે લેકર.
દરે જન્નાત મે પુછા બયગા-હો કીસીકી ઉમ્મત મેં.
બતાઉ મેં નખી અપના, મોહંમદ નામ લે લેકર.

નાટકે-ચંદ્ર મધુરી-તર્જે-ઉસ્તાદિ.

તેરે લીરે બેબનીઆં બનાએ-રખુંગી: સો તેને લીએ.
સોનેકા ઘડવા હય આર-ચડે પર ઝારી-યાર.
ગંગાજળ પનીયાં ભરવાએ-રખુંગી: સો તેરે લીયે-તેરે.
પુલ મંગાયા મયને-તુરા બનાયા યાર,
કુલનકા ગજરા બનાએ-રખુંગી: સો તેરે લીયે-તેરે
હાર બી પહેરા મેને-પહેરી અંગરીયાં યાર,
ઝુલ્ફમે મોતીઆં બધાએ-રખુંગી; સો તેરે લીયે-તેરે

(૧૪)

ગઝલે. ફાશ--તર્જો--કંવાલી.

મય સો જાઉં યા મુસ્તફા કહેતે કહેતે,
ખુલે આંખ સદસે-અલસા કહેતે કહેતે.
કીયા જુબ્બ કાતીલને રૂક રૂક અયસા,
જાખાં થકે ગઈ મરહુમા કહેતે કહેતે.
મય વલવલ પદને લગા બેખુદીમેં,
તેરી જુલફાકા માંજરા કહેતે કહેતે.
હુઈ સેકડો મુશકીલ મેરી આશાં,
ફકત એક મુશકીલ-કુસા કહેતે કહેતે.
અદબસે જાખાં યામ કર રહે ગયા મંય,
હબીબે ખુદાકો ખુદા કહેતે કહેતે.
પહોંચ જાઉં યા-રખ મફીનમેં મંયબી,
ઈસી તરેહ સદસે-અલસા કહેતે કહેતે.
સાખાં તુંહી લે ચલ મદીનેમેં મુજકો,
બહોત દીન હુવે મુસ્તફા કહેતે કહેતે.

જાખાં ખુશક હોયા ખુદા કેહતે કેહતે,
નિકલ જાએ દમ મુસ્તફા કેહતે કેહતે
તમના હય દીલમેં કે દાખીલ હો યા રખ,
મદીનેમેં સદસે અલસા કેહતે કેહતે.
હુવા તુર પર રો અખ મુશકો અયસા,
જાખાં રૂક ગઈ મુદ્દુઆ કહેતે કહેતે.
મોહબતમેં કામીલ હુવે ઈબને હબદર,
શીર કર દીયા સર રઝા કહેતે કહેતે.

(૧૫)

મઝા હો મહેસરમેં કુછ મુજસે પુછે,
મેં હો નહિ ચુપ મુસ્તુકા કહેતે કહેતે.
ગદાઈસે શાહી મીલી ફેખરો અબ,
યે રૂતબા મીલા મુસ્તુકા કહેતે કહેતે.

ગઝલે, કલયર—તર્જે—કબાલી.

અબ દીલે નાદાં ન ઘમરા ચંદરોજ, ઈસ જહાંમે હેઅ સસેરા ચંદરોજ,
કુરબ હક તુંઝકો અગર મનબુર હો, છાડ હસતી હો ખીગાના ચંદરોજ.
ગૌરકી સખતીકા સદમા યાદ કર, ખાટ ઔર ખીસતરકો સોના ચંદરોજ,
કામ ના આઝેગા પંશે હક સીવા, ગંદ ખચ્ચે માઈ ખાખા ચંદરોજ.
મુરસલોંમે મુસવુકાઈ કે સીવા, કર ગચ્ચે સબ નામ અપના ચંદરોજ,
વક્ત હે, દુશીયાર હો ગઝલતસે તું, કલયરી દુન્યામે જનાહે ચંદરોજ.

રફીકે—મેહફીલ. ગઝલે—મુશા તર્જે—કબાલી,

હે ફુઝ્લ ઉતારા હુવા સેહરા, ક્યાકે અન્દ હુટે હેં;
ખતા સખકો મજે કીસને, તેરે વેઅન કે હુટે હેં.
ન તું સચ્ચા ન તેરી ખાત ખાત સચ્ચી કાઈ પાઈ હેં;
સરા સર તુખી જુટા હે તેરે વાઝેહે બી જુટા હેં.
અનારોં કે ચમન મે દાંત ખટટે કર દીયે તુજને;
તેરે બુટેસે કદમે દો—સચ્ચે ખુબ ફુટે હેં.
ન ઝોઝોગોં કીસીક દામમે વો મુઝે દીલ હરગીજ;
તુમારી જુલ્ફેકે ફન્દેમે વેત ફસ કર છુટે હેં.
પરેશાં જુલ્ફસે સુંબુંલ હે નરગીસ મસ્ત આંખે પર;
તેરે ગાલુપે શુલ સદકે હેં કુરબાન કદ પે છુટે હેં.
યહી હે કાલ મુશા કા ન જના ઈન્કી ખાતોં પર;
રફીમે રૂમીયા જનને હૈ—મેહફહે હેં બુટે હેં.

(૧૬)

નંદ. ગઝલ. તર્જી--કંઠવાલી.

હું ઈશ્કે નખીશ દીવાના, કોઈ કુછભી કહે પરવાહી નહી;
ચાહે જો કુછ સમજલે મસ્તાના કોઈ કુછભી પરવાહી નહી.
ચેલ નામ હય દરદમ પાર દે જાયા, ઈસ નામંપ જો મેરી કુરમાં;
હય નામ મહંમદ શાહના, કોઈ કુછભી કહે પરવાહી નહી.
અલ્લાહ અલ્લાહ શુબહાનલ્લાહ ફરમાયા નખીને ઇલ્લાહ
ચેલ કહેકે ગીરાયા બુતખાના, કોઈ કુછભી કહે પરવાહી નહી
મહેરાજકી સમ વેા ફલા ખના, એર મહેરા કિસકે મરપર અંધા;
થા તોજ સકાયન શાહના, કોઈ કુછભી કહે પરવાહી નહી.
અલ્લાહસે જો કુછ ઉસને કહા, અલ્લાહને વેા મજુર કીયા,
ઉમ્મતકો થા અપની બખશવાના કોઈ કુછભી કહે પરવાહી નહી.
કૌસર પે ગએ જાયા શાહે અરબ મગોને કહા બાદશાહ અદબ,
ભર ભરકે પીલા પવમાના કોઈ કુછભી કહે પરવાહી નહી.

તમામ શુદ્ધ.

તાકીદ ખરીદજો ! છપાઈપહાર પડી ચુકી છે ! આજેજ મંગાવો !

આજ સુધી કદી પાળુ નહીં છપાયેલી મોટામાં મોટી

—ગઝલ ની બુક:—

❀ ગઝલ-હિન્દ. ❀

ભાગ ૧ થી ૮ ની, સવાશો ઉપરાંત પાનાની દળદાર બુક.

તદ્વન નવિન ગ્રંથ્યાત ગઝલ-કંઠવાલીનાં મોટાં ખમ્મનો. પચરંગી

ખેનમુન જાહુ પુંદું. છતાં કીમત ફક્ત એક રૂપીયા. પોષ્ટેજ બુદું.

મળવાનું ઠેકાણું:—શા. ચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર.

રાણીતળાય-સુરત.

—હમારા તરફથી પ્રસિદ્ધ થયેલી લોકપ્રીય બુકો—

જરૂર ખરીદો—બહેલો તે પહેલો.

તદ્દન નવીન ગઝલ કંવાલીની બુકો ગુજરાતી
હર્ડ, અને ઉર્દુ જખાનમાં.

જૂનાહરે મહેશીસ યાને પરસ્તાને ગોહર કી. ૩	૦-૧૦-૦
ગઝલે-હિન્દ ભાગ ૧-૨ સાથે...	૦-૪-૦
માસૂકે મેશીસ યાને બાગે ગુલશન...	૦-૪-૦
ગઝલે અક્તાર યાને માતીની માળા...	૦-૪-૦
દરબારે મેશીસ ... ૦-૪-૦	ગઝલે હિન્દ ૦-૨-૦
ગઝલે રોશન. ... ૦-૨-૦	ગઝલે દીસરખા. ૦-૨-૦
ગઝલે-ગોહર યાને મેહરીસે-ગોહર. ... ૩.	૦-૨-૦
માસૂકે સુરત ઉર્દુ ગઝલે બુલબુલ. ...	૦-૨-૦
પરસ્તાને મેશીસ યાને ગઝલે-દીસ આરામ	૦-૨-૦
બાગે-ગુલશન યાને માલીનકો બેટી.	૦-૨-૦
હશીનોકા મૂજરા યાને ફુલોંકા ગજરા	૦-૨-૦

—:ગુજરાતી ગાયનો વિગેરે:—

સંગીત ફોનોગ્રાફ ગાયન સંઅદ્દ ભા. ૧ થી ૮ સચીત્ર	૧-૦-૦
સંગીત ફોનોગ્રાફ ગાયન સંઅદ્દ ભા. ૧ થી ૮.	૦-૮-૦
લક્ષનાની લીલા યાને રમણી રહસ્ય (નોવેલ)	૦-૧૨-૦
અમંગ ઉઠાબગીર અથવા ચાલાક ચાર (ડિટેક્ટીવ નોવેલ)	૦-૧૨-૦

બખો:—શાહ યુનિસાલ મગનસાલ બુકસેલર.

રાણીતખાવ-સુરત.

સુરત બશનપુરી ભાગળ, ભાઈવાળી પોળ, અનાવિલ લોજની બાબુમાં
આવેલા શ્રી “અનાવિલ બધુ” શ્રી. પ્રેસમાં ગોવિન્દજી

હાથાભાઈ નાયકે છાપ્યું.

